

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΘΥΜΙΑΜΑ

Ἀριθμ. 14

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΥΡΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΠΕΝΤΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΟΤΗΤΑ

1. Ὅλοι οἱ βαπτισμένοι Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ ἀποτελοῦμε, ἀγαπητοί μου, μία ἱερὴ καὶ ἅγια οἰκογένεια, πού λέγεται Ἐκκλησία. ΜΙΑ εἶναι ἡ Ἐκκλησία καὶ δέν εἶναι πολλές. Καὶ αὐτὴ ἡ Μία Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἱερό σῶμα, πού κεφαλὴ του ἔχει τόν Ἰησοῦ Χριστό. Καὶ ἐπειδὴ ἅγια εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός μας, πρέπει καὶ ἐμεῖς οἱ χριστιανοί, τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, νά ἀγωνιζόμαστε νά γίνουμε ἅγιοι. Τά μέσα δέ καὶ τὴν μέθοδο γιά νά πετύχουμε τὴν ἀγιότητα μᾶς τὰ δίνει ἡ Ἐκκλησία. Ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας, ἀδελφοί μου, δέν εἶναι νά κάνει ἀπλᾶ «καλοὺς» ἀνθρώπους, σάν τούς μαθητές τοῦ Πλάτωνα καὶ τοῦ Ἀριστοτέλη, ἀλλὰ ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά κάνει τό ἄνθρωπο ἅγιο καὶ θεοφόρο. Δέν εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἓνα καλὸ φιλανθρωπικὸ ἴδρυμα ἢ ἓνα πολιτιστικὸ σωματεῖο, ἀλλὰ εἶναι ἓνα θεῖο καθίδρυμα, πού ἔχει μέσα του κατοικοῦντα καὶ μένοντα τόν Θεό μας, δηλαδή τὴν Ἁγία Τριάδα, τὴν Παναγία Δέσποινα, τούς ἀγγέλους καὶ ὅλους τούς ἁγίους καὶ ὅλους ἐμᾶς τούς βαπτισμένους χριστιανοὺς. Ἀφοῦ λοιπόν ὡς βαπτισμένοι χριστιανοὶ ἀνήκουμε σ' αὐτὴν τὴν Ἐκκλησία, πρέπει καὶ ὑποχρεούμεθα νά βαδίζουμε τόν δρόμο πρὸς τὴν ἀγιότητα, νά ἀγωνιζόμαστε νά γίνουμε ἅγιοι. Στό

σημερινό μου κήρυγμα θά σᾶς πῶ τὰ μέσα πού διαθέτει ἡ Ἐκκλησία γιά τόν ἁγιασμό μας. Πρῶτα-πρῶτα ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὰ ἱερά της Μυστήρια μέ τὰ ὁποῖα μᾶς δίνει τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, γιατί χωρὶς τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ δέν μπορούμε νά πετύχουμε τίποτε. Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία μᾶς διδάσκει καὶ τὰ θεανθρώπινα μέσα, τίς ἀρετές, μέ τίς ὁποῖες θά μπορέσουμε νά νικήσουμε τὰ ἁμαρτωλά μας πάθη καὶ νά πετύχουμε τόν ἁγιασμό μας. Γι' αὐτές τίς ἀρετές καὶ τίς πνευματικὲς ἀσκήσεις θά σᾶς μιλήσω σήμερα μέ λίγα λόγια, ἀδελφοί μου χριστιανοί.

2. (α) Ἡ πρώτη ἄσκηση καὶ ἀρετὴ εἶναι ἡ *πίστη*. Τό νά ἔχουμε πίστη σημαίνει νά παραδοθοῦμε ὀλόκαρδα στὸν ἀγαπημένο μας Ἰησοῦ Χριστό καὶ νά εἶμαστε ἔτοιμοι νά κάνουμε τὰ πάντα γιά τὴν ἀγάπη Του. «Πίστη» σημαίνει νά *ἐμπιστευόμαστε* ἀπόλυτα στὸν Θεό μας. Ἄς λέμε συχνά στὴν προσευχὴ μας: «Χριστέ μου, στερῶσέ μου τὴν πίστη μου καὶ τὴν ἀγάπη μου σέ Σένα. Ὅ,τι καὶ νά συμβεῖ στὴν ζωὴ μου νά μὴ φύγω ποτέ ἀπό Σένα καὶ νά μὴ Σέ ἀρνηθῶ ποτέ»!

(β) Ἡ δευτέρη ἄσκηση καὶ θεανθρώπινη ἀρετὴ εἶναι ἡ *προσευχὴ* καὶ ἡ *νηστεία*. Οἱ ἀρετές αὐτές πρέπει νά γίνουν μέθοδος ζωῆς, τρόπος ζωῆς τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν. Αὐτά τὰ δύο

μέσα, ή προσευχή και ή νηστεία, τά άναγκαία για τόν καθαγιασμό μας, δόθηκαν από τόν Ίησού Χριστό, γι' αυτό και είπα τίς άρετές αυτές «θεανθρώπινες». Η προσευχή και ή νηστεία, άδελφοί μου, φέρνουν τήν Χάρη του Θεού στην ψυχή και τήν τονώνουν και τήν νευρώνουν, για νά είναι δυνατή στον άγώνα της κατά του διαβόλου.

(γ) Άλλη θεανθρώπινη άρετή, πού πρέπει όπωσδήποτε νά έχουμε, είναι ή *άγάπη*. Η άγάπη, άδελφοί μου, δέν πρέπει νά έχει όρια. Η άγάπη δέν ρωτάει ποιός είναι καλός και ποιός δέν είναι, ποιός μέ αγαπάει και ποιός μέ έχθρεύεται. Ό καλός χριστιανός αγαπάει όλους: Άγαπάει φίλους και έχθρούς, αγαπάει άμαρτωλούς και κακούργους, χωρίς όμως νά αγαπάει τίς άμαρτίες τους και τά έγκλήματά τους. Μία τέτοια άγάπη είναι δώρον Θεού, γι' αυτό και πρέπει νά τήν ζητάμε στην προσευχή μας από τόν Θεό. Άς λέμε στην προσευχή μας: «Κύριε Ίησού Χριστέ, Θεέ τής άγάπης, δός μου τήν άγάπη Σου, για νά τήν δίνω σέ όλους»!

(δ) Τέταρτη άρετή είναι ή *πραότητα* και ή *ταπείνωση*. Μόνο ό πρᾶος στην καρδιά μπορεί νά καταπραΰνει τίς έπαναστατημένες και άγριες καρδιές. Μόνο ό ταπεινός στην καρδιά μπορεί νά ταπεινώσει τίς υπερήφανες και άλαζονικές ψυχές. Χριστιανοί μου! Για νά γίνουμε πρᾶοι και ταπεινοί στην καρδιά πρέπει νά βάλουμε σ' αυτήν τόν μόνον

άληθινά «*πρᾶον και ταπεινόν τήν καρδιά*» (Ματθ. 11,29), δηλαδή τόν Κύριό μας Ίησού Χριστό. Ό Χριστός μας ταπείνωσε τόν έαυτό Του, στην έσχατη ταπείνωση, ώστε σταυρώθηκε για μᾶς.

(ε) Και ή άλλη άρετή, θεανθρώπινη άρετή, γιατί μᾶς τήν διδάξε ό Χριστός μας, είναι ή άρετή τής *υπομονής*. Δηλαδή νά υπομένουμε τό κακό, νά υπομένουμε τίς συκοφαντίες και τίς πληγές τών άλλων και νά μή θέλουμε νά ανταποδώσουμε κακό αντί κακού. Άς γνωρίζουμε, άδελφοί μου, ότι ό κόσμος, ό άμαρτωλός κόσμος, δέν μπορεί νά υποφέρει τούς ανθρώπους του Θεού, όπως δέν υπέφερε και τόν Χριστό μας. Τό μαρτύριο συνοδεύει τόν άληθινό χριστιανό. Άλλά ό χριστιανός πρέπει νά υπομένει τό μαρτύριο του έμπαιγμού του κόσμου και νά μήν όργίζεται.

3. Αυτές οι άρετές και πνευματικές άσκήσεις πού σᾶς είπα, άδελφοί μου, μᾶς έδωσαν τήν άγία Παρασκευή, τόν άγιο Άντώνιο, τόν άγιο Γρηγόριο τόν Παλαμά, τόν άγιο Γρηγόριο τόν Πατριάρχη μας, τόν Δημητσανίτη, και όλους τούς άγίους. Αυτές πρέπει νά εφαρμόσουμε κι έμεις, για νά αγιάσουμε. Τήν μέθοδο άσκήσεως αυτών τών άρετών διδάσκει σωστά μόνο ή Όρθόδοξη Έκκλησία, γι' αυτό και μόνο στην Όρθόδοξη Έκκλησία μπορεί νά αγιάσει κανείς. Έξω από αυτήν δέν υπάρχει αγιότητα.

Μέ πολλές εύχές,

† Ό Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ίερεμίας

Φροντίστε νά διαβάζετε τίς συνέχειες του φυλλαδίου αυτού. Τό φυλλάδιο διανέμεται δωρεάν εις μνήμη τής μητρός μου Ίωάννας. Άν ένθυμείστε, μνημονεύσατέ την στην προσευχή Σας.